

เป้าหมายและยุทธศาสตร์ สังคมไทยที่ยั่งยืนภาคประชาสังคม กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สื่อการนำเสนอชุดนี้รวบรวมและเรียบเรียงจากการดำเนินงาน ภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างสหภาพยุโรป (EU) และสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) เพื่อหนุนเสริมความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม ซึ่งดำเนินงานโดยคณะอนุกรรมการประชาสังคม โดยได้รับการสนับสนุนจาก THAILAND - EUROPEAN UNION Policy Dialogues Support Facility

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ภายใต้กรอบโครงการ

THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
"ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน"

เป้าหมายและยุทธศาสตร์สังคมไทยที่ยั่งยืน ภาคประชาสังคม กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

With support from the EUROPEAN Union under the THAILAND-EUROPEAN Policy Dialogues Support Facility. The contents of this document are the sole responsibility of Community Organizations Development Institute(Public Organization) CODI and do not necessarily reflect the opinion of the European Union.

สื่อนำเสนอชุดนี้ผลิตขึ้นโดยการสนับสนุนจากสหภาพยุโรป เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อเป็นความรับผิดชอบของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ความเห็นต่างๆ ที่แสดงไว้ในสื่อชุดนี้ ไม่ให้ถือว่าสะท้อนความคิดเห็นอย่างเป็นทางการของสหภาพยุโรปแต่อย่างใด

การนำสื่อดังกล่าวไปใช้เพื่อการนำเสนอหรือเผยแพร่ ขอความกรุณาในการอ้างอิงถึงผู้จัดทำ ผู้สนับสนุน และเจ้าของลิขสิทธิ์

เรียบเรียง
ศิลปกรรม
ดำเนินงานภายใต้
จัดพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์

วรลักษณ์ ไชยทัต
วสุ เจริญรุ่ง
โครงการความร่วมมืออียู - พอช. สนับสนุนความเข้มแข็งประชาสังคม
โครงการความร่วมมืออียู - พอช. และ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

ภายใต้กรอบโครงการ
THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

อ้างอิง ข้อมูลและ ยกเว้นเนื้อหา

เป้าหมายและยุทธศาสตร์ระบบสุขภาพและการจัดสวัสดิการทางสังคมถ้วนหน้าเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
โดย แสงศิริ ตรีมรรคา เครือข่ายประชาชนเพื่อรัฐสวัสดิการ
เป้าหมายและยุทธศาสตร์ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนและความมั่นคงทางอาหาร
โดย วิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ, สุภา ไยมือง, สุเมธ ปานจำลอง
เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน
โดย หาญณรงค์ เยาวเลิศ, สันน์ ชูสกุล
เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการพลังงานอย่างยั่งยืน
โดย วนันท์ เพิ่มไพบูลย์, อ.ประสพ มีแต้ม
เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน
โดย เดโช ไชยทัต, กฤษฎา บุญชัย

เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรที่ดินอย่างยั่งยืน
โดย พรพนา ก้วยเจริญ, ประยงค์ ดอกกล้าโย
เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรทะเล มหาสมุทร และชายฝั่งอย่างยั่งยืน
โดยภาคภูมิ วิชานดิรวัดน์, เรวัต ประเสริฐเจริญสุข, วิสุทธิ์ ทองย้อย
เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
โดย ธนากร อภิรัฐประดิษฐ์ และคุณภาณุณี สวัสดิวัฑ
ยุทธศาสตร์ และ ROAD MAP เครือข่ายภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนสังคมไทย
สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
เรียบเรียงโดย วรลักษณ์ ไชยทัต

01

03

04

เป้าหมายและยุทธศาสตร์ภาคประชาสังคม
ด้านระบบสุขภาพและสวัสดิการสังคมถ้วนหน้า
สู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

อยู่ในครรภ์

เด็ก

จบการศึกษา

ทำงาน

ป่วย

เกษียณ

เสียชีวิต

ยุทธศาสตร์

1. ปรับโครงสร้างภาษี และจัดเก็บภาษีอย่างเท่าเทียม
2. ปฏิรูประบบการเงินการคลังของประเทศให้สมดุล โดยการจัดให้มีการคลังเพื่อสังคม
3. ยกเลิกนโยบายประชานิยมแบบชั่วคราว ยกกับการสงเคราะห์ผู้มีสิทธิขั้นพื้นฐาน
4. ขยับเคลื่อนสวัสดิการสังคมโดยการเพิ่มสัดส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง

มาตรการ

1. เกิดกฎหมายระบบบำนาญแห่งชาติที่บูรณาการกฎหมายและระบบบำนาญทุกระบบ ผ่านกลไกคณะกรรมการแห่งชาติที่ประชาชนมีส่วนร่วม
2. กฎหมายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าต้องไม่เปลี่ยนหลักการและสิทธิประโยชน์ ต้องไม่ลดน้อยลงจากเดิม และต้องไม่ใช่ระบบร่วมจ่าย ณ จุดบริการ (co-payment)
3. ปฏิรูประบบการศึกษา มุ่งเน้นความเท่าเทียมและการเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้เรียนหนังสือ

ด้านสุขภาพ :

1. พัฒนากองทุนสุขภาพทุกระบบให้เป็นระบบเดียว
2. จัดให้มีระบบสุขภาพมาตรฐานเดียวกันเท่าเทียมกันทั่วประเทศ
3. จัดให้มีระบบการส่งเสริมป้องกันโรคที่เท่าเทียมสำหรับทุกคน

ด้านการศึกษา

1. เรียนฟรี 15 ปี ทั่วประเทศ
2. พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมกันทั่วประเทศ
3. จัดให้มีค่าครองชีพเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อย

ด้านการประกันรายได้

1. เปลี่ยน “เบี้ยยังชีพ” ให้เป็น “บำนาญพื้นฐาน” สำหรับทุกคน
2. รัฐจัดสวัสดิการบำนาญพื้นฐานถ้วนหน้าให้ผู้สูงวัยแบบรายเดือน ในอัตราที่อ้างอิงเส้นความยากจน หรือค่าเฉลี่ยค่าจ้าง
3. รัฐส่งเสริมให้เกิดการออมเพื่อบำนาญโดยรัฐสมทบ

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ภายใต้กรอบโครงการ

THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

02

12

เป้าหมายและยุทธศาสตร์ระบบเกษตรกรรมและความมั่นคงทางอาหาร

ไว้คนออกอยาก
เกษตรกรและผู้บริหาร
แข็งแกร่ง

เกษตรกรเป็น
เจ้าของที่ดิน 100%

ทุกคนเข้าถึงฐานทรัพยากร
ธรรมชาติที่หลากหลาย
และอาหารที่ปลอดภัย

50% ของพื้นที่เกษตรกรรม
เป็นพื้นที่เกษตรอินทรีย์
และเกษตรเชิงนิเวศ

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง
ของเกษตรอินทรีย์ของเอเชีย

ไม่มีการพิษ
ตกค้างในอาหาร

ความเหลื่อมล้ำระหว่างภาคเกษตร
กับภาคอื่นๆ ไม่เกินสองเท่า

เพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมไร้สารพิษในเมือง
โดยจัดสรรพื้นที่ให้ผู้มีรายได้น้อย

ยุทธศาสตร์

ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกฎหมายของประเทศ
- สร้างทางเลือกการผลิตและการตลาดที่ยั่งยืน
- แสดงพลังโดยการไม่สนับสนุนกิจการและธุรกิจที่ไม่เป็นมิตรต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

มาตรการ

- รับรองสิทธิและส่งเสริมบทบาทเกษตรกรและชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ
- จัดตั้งธนาคารที่ดินเพื่อการปฏิรูปที่ดินและส่งเสริมโฉนดชุมชน
- พัฒนาระบบโครงสร้างชลประทานในไร่นาแทนการสร้างชลประทานขนาดใหญ่
- ปฏิรูประบบสินเชื่อเพื่อสร้างความเป็นธรรม มีกรณีเครดิตอย่างน้อย 25%
- ส่งเสริมตลาดเขียวของชุมชน และมาตรการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ปฏิรูปกฎหมายสารเคมีกำจัดศัตรูพืชให้เปิดเผย โปร่งใส และประชาชนมีส่วนร่วม
- ผลักดันให้มีกฎหมายแข่งขันทางการค้าที่เกษตรกรและผู้บริโภคมีส่วนร่วมกำกับ เพื่อป้องกันการผูกขาดการผลิต/ตลาดอาหาร

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ภายใต้กรอบโครงการ

THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

การเข้าถึงน้ำ มีทรัพยากรน้ำเพียงพอ และปลอดภัย
จากสารเคมีในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม

ปรับปรุงคุณภาพน้ำ ลดมลพิษ ขจัดการกักขัง การปล่อยสารเคมี
อันตรายในแหล่งน้ำ

จัดสรรทรัพยากรน้ำเพื่อสนับสนุนระบบ
เกษตรรายย่อย เกษตรยั่งยืน และเกษตรปลอดสารเคมี

เพิ่มประสิทธิภาพพัฒนาศักยภาพในการจัดการน้ำ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
กับระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ

ปกป้องฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ
(จากภูเขา ป่าไม้ ระบบเกษตร ไปถึงทะเล)

มีการบริหารจัดการน้ำแบบองค์รวมทุกระดับ มีแผนบริหารจัดการน้ำ
ในระดับลุ่มน้ำย่อยขึ้นมายังลุ่มน้ำใหญ่และประเทศที่คำนึงถึงระบบนิเวศ
วัฒนธรรมและบริบทพื้นที่

มีกลไกการจัดการร่วมระดับพื้นที่โดยมีองค์ประกอบ
ของประชาชน เกษตรกรผู้ใช้น้ำ

การสร้างความรู้
สร้างความตระหนักใน
ภูมิปัญญาแต่ละลุ่มน้ำ

ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่

มีการเชื่อมโยงกับการวางแผนเมือง
การวางทิศทางของการจัดการลุ่มน้ำร่วมกัน

มีการเชื่อมโยงแผนการจัดการน้ำกับ
แผนพัฒนาเมืองร่วมกันทั้งระบบ

การจัดการร่วม

จัดตั้งคณะกรรมการระดับลุ่มน้ำย่อย
มีองค์ประกอบของภาคประชาชน
ที่ทำงานเชื่อมกันทุกระดับ

สนับสนุนความเข้มแข็ง การมีส่วนร่วมและ
การพึ่งตนเองระดับชุมชนและท้องถิ่น

ชุมชนต้องมีระบบกักเก็บน้ำใช้ มีการพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสม
กับลุ่มน้ำของตน และไม่ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการพลังงานที่ยั่งยืน

เปิดให้ทุกภาคส่วนสังคม
สามารถลงทุนและผลิตไฟฟ้าหมุนเวียนได้

หันมาใช้เทคโนโลยีโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ
ในระบบสาธารณูปโภค เปิดทางให้โครงการไฟฟ้า
พลังงานหมุนเวียนเข้าถึงประชาชนเป็นลำดับแรก

ยกเลิกการสร้างโรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิง
จากพลังงานฟอสซิลและพลังงานนิวเคลียร์
เพิ่มสัดส่วนการพัฒนาศักยภาพการมีส่วนร่วม
ในการผลิตไฟฟ้าพลังงานทดแทน

การพัฒนาพลังงานที่ไม่รวมศูนย์
ขยายการพัฒนาเทคโนโลยีและการบริการ
พลังงานที่ยั่งยืนและกระจายอย่างทั่วหน้า

- สังคมไทยเปลี่ยนมาใช้พลังงานหมุนเวียน
ทดแทนการใช้พลังงานจากถ่านหิน ฟอสซิล
นิวเคลียร์ และพลังงานจากเขื่อนขนาดใหญ่
- พัฒนาการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ
บนพื้นฐานการใช้พลังงานหมุนเวียนจากแสงอาทิตย์
ลม และชีวมวล
- ระบบผลิตและสายส่ง
ไม่ผูกขาดโดยทุนและรัฐ
- ให้อำนาจพลังงานหมุนเวียนเข้าสู่สายส่ง
เป็นอันดับแรก และมีอิสระในการ
เข้า-ออก/ซื้อ-ขาย

สร้างมาตรการทางการเงินที่ส่งเสริม
และจูงใจในการใช้พลังงานหมุนเวียน
เช่น มาตรการด้านภาษี

ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย และพัฒนาความรู้ด้านการก่อสร้าง สถาปัตยกรรม
การก่อสร้างตัวอย่าง การออกแบบโรงงาน อาคาร สถานที่ให้มีประสิทธิภาพด้าน
การใช้พลังงานหมุนเวียน และการกักเก็บกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลมและแสงอาทิตย์
ที่มีศักยภาพสูงขึ้น

สร้างความตระหนักรู้และ
พัฒนาศักยภาพแรงงาน
เรื่องพลังงานหมุนเวียน

ส่งเสริมความรู้ นวัตกรรม และสร้างตัวอย่างการก่อสร้าง
และสถาปัตยกรรมด้านพลังงานหมุนเวียน

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ภายใต้กรอบโครงการ
THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจที่ยั่งยืน

พัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สมดุล สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ทิศทางการพัฒนาและประเภทกิจการ ที่จะส่งเสริมการลงทุนในการพัฒนา เขตเศรษฐกิจพิเศษให้สอดคล้องกับ ศักยภาพของพื้นที่ คำนึงถึง ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม สิทธิชุมชน วัฒนธรรมท้องถิ่น และสุขภาพของประชาชนในพื้นที่

Thailand
Krungthep

1. เร่งรัดแก้ปัญหาความลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เศรษฐกิจ และพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
2. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี ขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับ ศักยภาพของพื้นที่
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลัก ของประเทศ
4. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชน ในพื้นที่
5. สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้อง กับศักยภาพของพื้นที่
6. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่ เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการ พัฒนา
7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนภายใต้กระบวนการ มีส่วนร่วม

ปฏิรูประบบการดำเนินงานให้มีกลไกที่ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ภายใต้กรอบโครงการ

THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง (New Urban Agenda)

แนวทางการปฏิบัติ

1 หน่วยงานท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนายุทธศาสตร์ และเมืองอย่างยั่งยืน ให้มีที่อยู่อาศัยพอเพียงสำหรับทุกคน และกระตุ้นให้เกิดการจัดหาทางเลือกของที่อยู่อาศัยให้เพียงพอหลากหลายในระดับที่เหมาะสม

2 ยกระดับมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ปกป้องและส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน สร้างความเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท ในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

3 การสร้างระบบการเงินที่เข้มแข็งเพื่อการเข้าถึงที่อยู่อาศัย กองทุนที่อยู่อาศัย

4 การกระจายการถือครองที่ดิน และสนับสนุนให้คนจนเข้าถึงที่ดินได้ เช่น การกำหนดผังเมืองแบบผสมผสานระหว่างพื้นที่เศรษฐกิจและที่อยู่อาศัย ไว้ในพื้นที่เดียวกันไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองกับที่อยู่อาศัยเป็นไปในลักษณะคู่ขนาน โดยมีให้ที่ดินบริเวณที่อยู่อาศัยมีราคาสูงตามพื้นที่เศรษฐกิจ

5 ที่ดินรัฐที่หน่วยงานต่าง ๆ ครอบครองไว้จำนวนมาก และไม่ใช้ประโยชน์ รัฐบาลต้องมียุทธศาสตร์ชัดเจนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัย สามารถนำที่ดินเหล่านั้นมาพัฒนาเป็นโครงการที่อยู่อาศัยรองรับคนจนเมือง และผู้มีรายได้น้อย

6 มีการแสวงหาหรือสนับสนุนให้เกิดการทำงานแก้ไขปัญหาจากกิจกรรมเพื่อสังคม (Social Enterprise) ซึ่งจะทำให้เป็นการลดภาระของภาครัฐลง ควรให้มีการผลักดันให้กฎหมายเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสังคม (Social Enterprise) มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

7 นโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการดูแลที่ดินในความครอบครองของหน่วยงานรัฐ รวมถึงการจัดระเบียบประชาชนที่บุกรุกที่ดินของรัฐ เป็นผลให้หน่วยงานต่าง ๆ เช่น การรถไฟแห่งประเทศไทย การท่าเรือแห่งประเทศไทย กรมชลประทาน เป็นต้น มีแผนการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการที่ดิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก ควรมีการสนับสนุนการลดผลกระทบร่วมของผู้เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานและชุมชน

8 การสนับสนุนด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ในโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยของรัฐ

9 รัฐวิสาหกิจ เช่น การประปา และการไฟฟ้า ต้องให้ความสำคัญกับการสนับสนุนระบบสาธารณูปโภคสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย และโครงการที่อยู่อาศัยของรัฐ โดยจัดทำนโยบายงบประมาณ และมาตรการการสนับสนุนให้ชัดเจน

เป้าหมายและยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรทางทะเล มหาสมุทร และชายฝั่ง

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นทรัพยากรสาธารณะมีการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์บนหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน กระจายอำนาจ และมีส่วนร่วม

สิทธิชุมชน

สิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการบริหารจัดการทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง ทั้งด้านนโยบายกฎหมาย รวมทั้งการพัฒนากระบวนทัศน์การประมงพื้นบ้าน

ยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่ง สะพานเศรษฐกิจอินทามัน-อ่าวไทย โรงไฟฟ้าถ่านหินและนิวเคลียร์ ก้าวสู่สังคมคาร์บอนต่ำตามข้อตกลงปารีส

การประมงที่ยั่งยืน

ยกเลิกการใช้เครื่องมือประมงที่ทำลายทรัพยากร เครื่องมือที่กวาดจับสัตว์น้ำวัยอ่อน ควบคุมและยับยั้งการกำจัดหรืออาหารสัตว์จากสัตว์น้ำวัยอ่อน

สร้างเครือข่าย

สร้างเครือข่ายการจัดการทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง สนับสนุนให้เกิดพื้นที่รูปธรรมในการจัดการร่วมกันระหว่างชุมชน ท้องถิ่น นักธุรกิจ รัฐ และเครือข่ายภาคีที่เกี่ยวข้องในการสร้างรูปแบบการจัดการทรัพยากรทะเล และชายฝั่งอย่างยั่งยืน เช่น การท่องเที่ยวโดยชุมชน การใช้พลังงานทางเลือกในโครงการพัฒนาต่างๆ อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ธุรกิจและตลาดอาหารทะเลที่ชุมชนชาวประมงขนาดเล็ก เป็นต้น

การพัฒนาที่ยั่งยืน

สนับสนุนการรวมตัวของชาวประมงในการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำเชิงเศรษฐกิจ การสร้างรายได้ที่เพิ่มความมั่นคงทางอาหาร ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรของชาวประมงพื้นบ้าน และมีหลักประกันในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน

เตรียมความพร้อมรับมือ

ต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เตรียมความพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัดและชุมชน ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลที่มาจากกิจกรรมและการพัฒนาขนาดใหญ่ การกำหนดเขตและชายฝั่งจากอุตสาหกรรมและการปนเปื้อนทางทะเล มหาสมุทร และชายฝั่ง

จัดการและแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างมีส่วนร่วม

จัดการและแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างมีส่วนร่วม การป้องกันภาวะความเป็นกรดและการเปลี่ยนแปลงของสภาพของน้ำทะเลในมหาสมุทร

เป้าหมายการจัดการทรัพยากรป่าไม้และที่ดินอย่างยั่งยืน

กระจายการถือครองที่ดิน
การเข้าถึงที่ดินของประชาชน

ระบบสนับสนุนองค์ความรู้และ
ฐานข้อมูลสารสนเทศ
เพื่อยกระดับการจัดการบริหาร
ทรัพยากรธรรมชาติ

ปฏิรูปกฎหมาย นโยบาย ระเบียบต่างๆ
ในการกระจายอำนาจและสนับสนุนสิทธิชุมชน
ด้านการจัดการทรัพยากรร่วม

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
ระบบนิเวศน์ ความหลากหลาย
ของพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์

ระบบยุติธรรมด้านทาง และธรรมาภิบาล
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม

พัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการ
ทรัพยากร เพื่อเศรษฐกิจฐานราก
เศรษฐกิจชุมชน
-ส่วนป่าครอบครัว
-ธนาคารต้นไม้
-ธนาคารอาหาร
 ฯลฯ

"ระบบการจัดการร่วม"
ปฏิรูปองค์กรและกลไกการจัดการ
ทรัพยากรป่าไม้-ที่ดิน ระดับพื้นที่จังหวัด
และโมเดลพื้นที่ให้เกิดการจัดการร่วม
เพื่อเป็นโมเดลการพัฒนานโยบายสาธารณะ

พัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม
ระบบเกษตรอินทรีย์ และระบบ
การเกษตรที่สอดคล้องกับ
ระบบนิเวศน์และระบบเศรษฐกิจ
ชุมชนท้องถิ่น

เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ภายใต้กรอบโครงการ

THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility

การปฏิรูปองค์กรและกลไกการจัดการทรัพยากรระดับพื้นที่ “สิทธิ และ อยู่รอด”

ระบบยุติธรรมต้นทาง

- การสำรวจ
- กับแนวเขตร่วม
- ใช้เครื่องมือและกระบวนการมีส่วนร่วมในการสำรวจข้อมูล (GIS)
- มีกลไกการสำรวจและรับรองข้อมูลร่วมกันทุกภาคส่วน (รัฐ-ท้องถิ่น-ประชาสังคมและวิชาการ)
- มีการรับรองการใช้ประโยชน์และกฎกติการ่วมกัน
- มีข้อบัญญัติท้องถิ่นรองรับ

การปฏิรูปองค์กรชุมชนประชาชน

สนับสนุนการบูรณาการองค์ความรู้

ศึกษา+วิจัย

สนับสนุนการจัดการความรู้และการบูรณาการองค์ความรู้กระบวนการสำรวจข้อมูลแบบมีส่วนร่วมการศึกษาวิจัยความรู้ร่วม

- การจัดการไฟฟ้า/การใช้ไฟเพื่อการป่า
- การจัดการสวนป่า เพื่อเศรษฐกิจชุมชน
- ระบบเกษตรที่เชื่อมกับระบบนิเวศน์ ฯลฯ

โดย รัฐ - ท้องถิ่น - ประชาสังคม นักวิชาการมหาวิทยาลัย/GISTDA ร่วมกับองค์กรชุมชน

สนับสนุนทางเลือก

การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน

- ที่ดิน
- ป่าไม้

สนับสนุนการจัดการทรัพยากรเพื่อสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนเศรษฐกิจฐานราก

บริหารจัดการ

สนับสนุนเทคนิค/รูปแบบและทางเลือกการจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืน

ส่งเสริม

สนับสนุนและพัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานรากระบบเกษตรและธุรกิจชุมชนการสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ ป่าครอบครัวธนาคารต้นไม้ ธนาคารอาหาร

ภูมิปัญญา + วิชาการ

เครื่องมือการสื่อสารในวงกว้าง

เพิ่มโอกาสการแก้ปัญหาภาคพื้น

ชิงมาช่วยลดไฟ

GIS/GPS

ไร้หม่นเวียน
การจัดการเมล็ดพันธุ์

คุณภาพของระบบนิเวศน์

ป่ามีความหลากหลาย
การปลูกพืชเสริมในพื้นที่ป่า
กาแฟ วนเกษตร

การแปรรูปสมุนไพร
การแปรรูปอาหาร
การแปรรูปผลิตภัณฑ์
การปลูกพืชเสริมในพื้นที่ป่า
กาแฟ วนเกษตร

เทคนิควิธีการอื่นๆ

ปฏิรูปกลไกการจัดการทรัพยากรร่วม และปฏิรูปกฎหมายด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

เชื่อมโยงกับ SDGs

- ผลักดันข้อเสนอปรับปรุงกฎหมาย
- ผลักดันปฏิรูปนโยบายกฎหมายใหม่
- กฎหมายการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

พ.ร.บ. ป่าชุมชน
พ.ร.บ. ไม้เศรษฐกิจ
พ.ร.บ. ธนาการต้นไม้
พ.ร.บ. สิทธิชุมชน
พ.ร.บ. ภาษีที่ดินอัตราก้าวหน้า
พ.ร.บ. กองทุนยุติธรรม
ประมวลกฎหมายการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติ
ฯลฯ

ป่าอนุรักษ์

ที่อยู่อาศัย

ที่ทำกิน

ป่าใช้สอย

โมเดลพื้นที่ยุทธศาสตร์
การจัดการร่วม

กลไกร่วม

แผนการจัดการร่วม

กฎกติการ่วม

ยกระดับโมเดลสู่การขับเคลื่อน
นโยบายสาธารณะ

ขับเคลื่อนแผนโดยองค์กรชุมชน+ประชาสังคม

ใช้ช่องทางของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่
เพื่อบูรณาการแผน
- แผนการจัดการไฟฟ้า
- แนวกันไฟ
- การปลูกป่า

การรับรองจากท้องถิ่น
"ข้อบัญญัติท้องถิ่น"
"เทศบัญญัติ"

พัฒนาเป็นนโยบายท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองท้องถิ่น

พัฒนาแผนไปสู่จังหวัด
"ยุทธศาสตร์จังหวัด"
"สมัชชาสิ่งแวดล้อมจังหวัด"

ใช้ช่องทางนโยบายของกรม-กระทรวงต่างๆ
ในการบูรณาการแผนระดับกรม-กระทรวง
เช่น การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ประสานภาคธุรกิจเอกชน

ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ภาคประชาสังคม และ Road Map สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ยุทธศาสตร์พื้นที่จังหวัดขับเคลื่อนโมเดลการพัฒนาที่ยั่งยืน

“แม่จ๋มโมเดล” จ. เชียงใหม่

“น้ำพางโมเดล” จ. น่าน

โมเดลการจัดการทรัพยากรร่วมแก้ปัญหาที่ดิน
ในเขตป่า ลดการขยายพื้นที่เพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ
และการใช้สารเคมีในการเกษตร สนับสนุนจากการจัดการ
ป่าเพื่อเศรษฐกิจชุมชนฐานราก

“แม่กลอง”โมเดล

โมเดลการจัดการลุ่มน้ำและการพัฒนาเมือง
โดยมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชนท้องถิ่น
การใช้พลังประชาสังคมในการตรวจสอบโครงการพัฒนา
และการจัดทำข้อมูลโดยชุมชนเพื่อวางแผนพัฒนา
โดยประชาชนคนแม่กลอง

**โมเดลการพัฒนาเมืองท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์กับพลังงานหมุนเวียน**

“กระบี่ GoGreen”

แผนการพัฒนาจังหวัดแบบยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ที่ไม่ทำลายธรรมชาติ และการใช้พลังงานสะอาดที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ สนับสนุนให้ชุมชน
โรงแรม รีสอร์ท ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งร้านค้าในเมือง ผลิตไฟฟ้าใช้เองจาก
พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม

**“โมเดลเกษตรนิเวศวัฒนธรรมกับ
ความมั่นคงทางอาหาร”**

สร้างความร่วมมือเครือข่ายพื้นที่จังหวัดและ
นิเวศน์ ให้เกิดการขยายผลการผลิตที่ยั่งยืน
และร่วมมือกับภาคีต่างๆ ในการปกป้องพื้นที่
อาหาร พัฒนาระบบธุรกิจอาหารปลอดภัย
ขยายตลาดสีเขียว

**โมเดลการจัดการลุ่มน้ำมูล
กับการพัฒนาเศรษฐกิจนิเวศน์**

สนับสนุนระบบการจัดการน้ำตามระบบนิเวศน์
และการจัดการน้ำเพื่อการเกษตรที่เหมาะสม

โมเดล “เปลี่ยนตะวันออก”

“การจัดการร่วม” ชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม
“ธรรมนูญอำเภอ”
“3 ร” กับกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา
โดยการมีส่วนร่วม
โมเดลจังหวัดเกษตรกรรมยั่งยืน
ธรรมนูญสุขภาพกับการจัดทำข้อมูลประเมิน
ยุทธศาสตร์โดยชุมชน (SEA/CHIA)

**โมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจทะเล
และชายฝั่งบนฐานนิเวศน์วัฒนธรรม**

“สงขลา-สตูล โมเดล”

การพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
รักษาฐานทรัพยากร ไม่เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม
วิถีชีวิตและสุขภาพ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
วิถีชีวิต วัฒนธรรมท้องถิ่น และการกระจายรายได้ให้กับ
การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ
การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ป่าสนุนไฟ
พื้นที่ชุ่มน้ำ การส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน
การพัฒนา เพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจชุมชนกับ
ฐานทรัพยากรอาหาร

กระบี่

สงขลา-สตูล

**เครือข่ายภาคประชาสังคมร่วมขับเคลื่อน
“ยุทธศาสตร์สังคมไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”**

ภายใต้กรอบโครงการ

**THAILAND-EUROPEAN UNION
Policy Dialogues Support Facility**